

להקפיד ביתר חומרה על הכללים שהזכרנו, כי העגלה נוטה להשמנה בגיל צעיר בהרבה. בהזנה גדושה במזון מרוכז, מתחילה ההשמנה אצל העגלות מוקדם מאוד. אמנם הפרש מחיר הרכיב שה בין עגל ועגלה הוא 150-200 ל"י — דבר המאפשר תוספת של 750 ק"ג מ"מ לתפריט המזון של העגלה, אך לעומת זאת, משקל היציב אה של העגלה יהיה קטן מזה של העגל, ומחירה בשוק — נמוך בהרבה. נקבעו אמנם סוגים חד-שים בשיווק הבשר 5 ו-6 לגבי עגלות, אבל עגלות שמנות אינן ראויות לסוגים אלה. קשה למנוע השמנה יתרה של עגלות; הדרך היחידה היא — הזנה במזון גס בעיקר וצמצום מנת המ"מ עד ל-2 ק"ג ביום. עגלות רוות נוטות פחות להשמנה, ויתכן שכדאי להזריען ולמכרן בהריון של 2-3 חודשים. מכל מקום זקוקה העגלה לכמות מזון (לכל ק"ג תוספת משקל) שהיא גבוהה ב-20% לעומת זו של עגלים מאותו גיל.

פיכום

המשק מגיע לשיא רווחיותו אם ההוצאות השוליות (ובכלל זה הקבוצות והמשתנות) מתכ-סות ע"י המחיר שמשיגים בשוק. תנאי ייצור, בהם עולות ההוצאות השוליות מעל למחיר של התוצר בשוק, מביאים עמם הפסד. ואם מחיר השוק מכסה רק את ההוצאות המשתנות, על המשק לשקול אם להמשיך בייצור או להפסיקו. אם מחיר השוק אינו מכסה אף את ההוצאות המשתנות, הרי מובן מאליו שיש להפסיק את הייצור. לעומת זאת, כדאי להמשיך בייצור, אף אם מחיר השוק אינו מכסה אותה שעה את כל ההוצאות הקבוצות, כי המצב עלול להשתנות, וכש-אין למשק אלטרנטיבה טובה יותר.

אלפרד קרש

עין החורש

1) ק"ג בשר רוזה מספק 1000 קאלוריות בלבד) וממילא דרוש פחות מזון לכל ק"ג תוספת משקל; פירוש הדבר נצילות המזון אצל אלה גבוהה יותר. ההפרש בכושר ניצול המזון נע בין 20 ל-22 אחוזים לטובת הבהמות הרחבות.

הנקודה השניה שברצוני לעמוד עליה היא — המשקל הרצוי של העגלים עם הוצאתם לשוק. כאן נכון הפתגם העתיק: פיטום מהיר הוא פיטום זול. תצרוכת המזון לכל ק"ג תוספת משקל שונה מאוד בבני-בקר בעלי משקל וגיל שונים. והיא הולכת וגדלה, הן באופן מוחלט והן באופן יחסי, עם עליית משקל הגוף. הסיבה לכך — מנת קיום הגוף עולה בהתאם לממדיו של העגל; ונוסף לזאת, ככל שמשקל העגל עולה על 400 ק"ג כן מתרבה בו ייצור השומן. כך למשל, בקבוצת משקל של 470-500 ק"ג דרושות לכל ק"ג של תוספת משקל פי שלוש יחידות מזון מאשר בבני-בקר בעלי משקל של 100 ק"ג. לפי נסיוני, דרושות 8-8.5 יח"מ לכל ק"ג תוספת משקל לעגלים בני 470 ק"ג, ולעגלים מעל 500 ק"ג — אף 10 יח"מ. גורם נוסף שיש להביא בחשבון זוהי הריבית מהון ההשקעה בעגל שהגיע למשקל של 500 ק"ג (שמחירו הוא 1300 ל"י בקירוב), המסתכמת ב-35 אגורה לכל יום של השתהות העגל במשק.

מתוך חישוב של 7-7.5 יח"מ ליום לעגל, מזה 70% במ"מ ר-30% מזון גס, אני מגיע למסקנה, שמשקל ההוצאה לשוק הרנטאבילי ביותר הוא 460-480 ק"ג ברוטו ואין כדאי, לדעתי, לפטם את העגלים עד למשקל של 500 ק"ג ויותר, כי הדבר ייצא בהפסד.

ברצוני להוסיף כמה הערות בדבר פיטום עגלות לבשר. כל האמור בדבר צורת הגוף של העגלים נכון גם לגבי עגלות, אלא שלגביהן יש

החלב מגביה קומתם של היאפאנים

קומתם הממוצעת של נערים יאפאניים בני 15 גבהה ב-8 ס"מ ומעלה מאז נסתיימה מלחמת העולם השנייה. העיתון "קריסטיאן סייאנס מוניטור" מודיע שבעלי בתי החרושת למלבושים ולציוד בתי-ספר נאלצים לשנות ולעדכן את גודל הסטאנדרדים כדי להתאימם לבני-יאפאן המתעצמים. לדברי העתון הנ"ל יש לזקוף תופעה זו באוכלוסיה היאפאנית לזכות הצריכה המוגברת של חלב. המבקרים מתרשמים שהחלב גורף בסופה את יאפאן. אפשר להשיג חלב בתחנות הרכבת, במשרדים — ונראה הדבר שהדור הצעיר מעדיף חלב על פני המשקאות הפחמתיים (מי-סודה וכדומה).